

Champ

Deel 1

Sportdrama

Pierre Tahon

Opvoeringsrecht

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Dit werk mag slechts worden opgevoerd na voorafgaande overleg en schriftelijke toelating van de auteur (info@pierretahon.be).

Meer info over de auteur: www.pierretahon.be.

Inleiding

Verhaal

Robin is een opkomend talent in de dartsport. Samen met zijn ouders, broer en vriendin beleeft hij de weg naar de top, met veel vallen en opstaan.

Muziek

De vermelde muziek in het script, is een suggestie van de auteur. Het geeft aan hoe muziek kan gebruikt worden om het verhaal te ondersteunen. Het staat een regisseur vrij eigen muziek te kiezen of op een andere manier de encenering uit te voeren.

Personages

4 à 9 mannen en 2 à 7 vrouwen (In totaal 11 personages):

- Darter (Man 20 à 40 jaar): Robin Demedts (200 replieken)
- Oudere broer van Robin (Man 20 à 40 jaar): Raf Demedts (91 replieken)
- Moeder van Robin en Raf (Vrouw 40 à 70 jaar): Josiane (33 replieken)
- Vader van Robin en Raf (Man 40 à 70 jaar): Wilfried (30 replieken)
- Vriendin van Robin (Vrouw 20 à 40 jaar): Laura (56 replieken)
- Journalist (Man* 20 à 70 jaar): Willem (32 replieken)
- Eeuwige rivaal van Robin (Man 20 à 40 jaar): Tom Goossens (15 replieken)
- Vriend van Raf (Man* 20 à 50 jaar): Dimitri (12 replieken)
- Vriend van Raf (Man* 20 à 50 jaar): Dave (9 replieken)
- Speaker (Man* 20 à 70 jaar): Erik (11 replieken)
- Dokter (Man* 20 à 70 jaar): dr. Van Gansbeecke (0 replieken)

* Kan ook door een vrouw gespeeld worden

Robin Demedts: rustige jongen, maar bijzonder gemotiveerd om het ver te schoppen in de dartsport. Beschermt zijn broer.

Raf Demedts: impulsief, niet van de slimste en slaagt erin om altijd in de miserie terecht te komen en zijn broer daarin mee te sleuren. Hij kijkt enorm op naar zijn broer.

Moeder: rustige huisvrouw. Ze hecht er groot belang aan dat ze haar beide zonen evenwaardig behandelt en dus Robin niet zal voortrekken.

Vader: gepensioneerde psycholoog. Rustige man die zijn zoon Robin zoveel mogelijk steunt in zijn sport. Probeert vooral Robin te helpen om kalm en gefocust te blijven.

Laura: liefje van Robin. Op het eerste zicht een verlegen meisje. Maar heeft ook haar karakter als het erop aankomt.

Journalist: lokale verslaggever die het succes van Robin op de voet volgt.

Tom Goossens: zat samen in de klas met Robin. Ze kennen elkaar dus al lang.

Ondanks dat hij ook een topdarter is en ze elkaar regelmatig treffen, hebben ze veel respect voor elkaar.

Dimitri en Dave: twee vrienden van Raf die hem op het slechte pad brengen. Raf is te naïef om dit door te hebben en afstand van hen te nemen.

Dr. Van Gansbeecke: dopingcontroleur.

Speaker: geeft commentaar bij dartwedstrijden in België (In het Nederlands) en Londen (In het Engels).

Decor

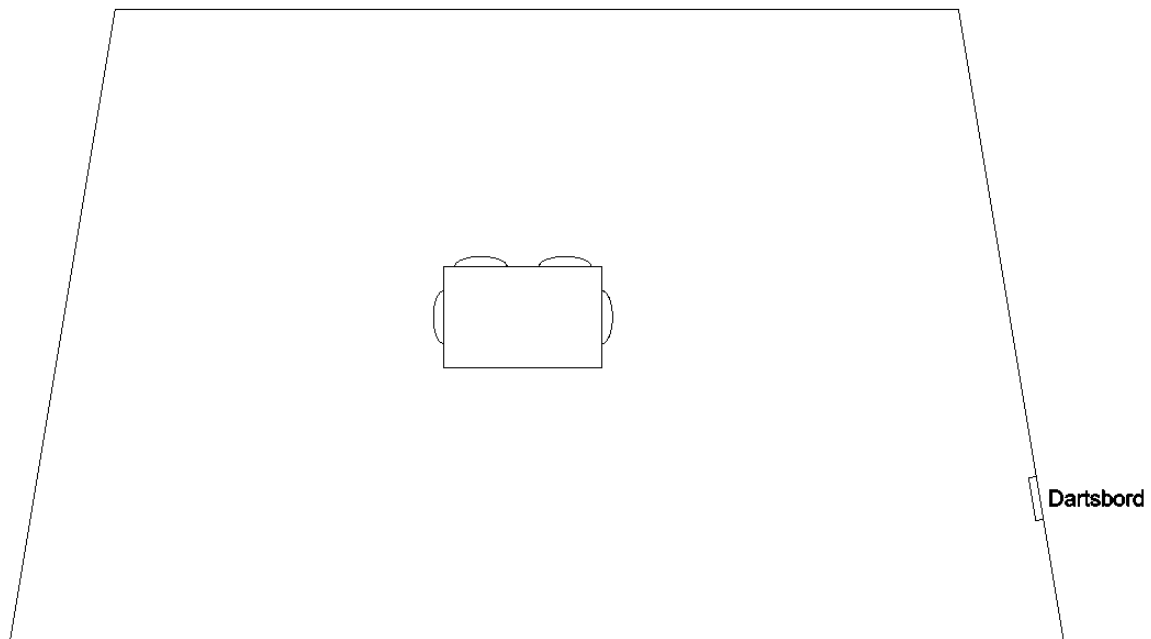
De zijkanten en achterkant van het podium bestaan uit zwarte doeken. Daarachter staan alle nodige rekvisieten klaar (Tafel, stoelen, sokkel...). Via de zwarte doeken kan alles snel op en af het podium geplaatst worden.

Enkel het dartbord is een vast rekvisiet dat gedurende gans het stuk op dezelfde plaats kan blijven hangen. Eventueel wordt er niet gespeeld met een echt, maar met een abstract dartsbord zodat het nog minder belangrijk is waar de pijl juist terechtkomt.

In de zwarte doeken zijn een aantal openingen voorzien om op te komen en af te gaan.

In het begin van elke scène is er een suggestie hoe het decor er kan uit zien. Het staat een regisseur vrij om dit te veranderen.

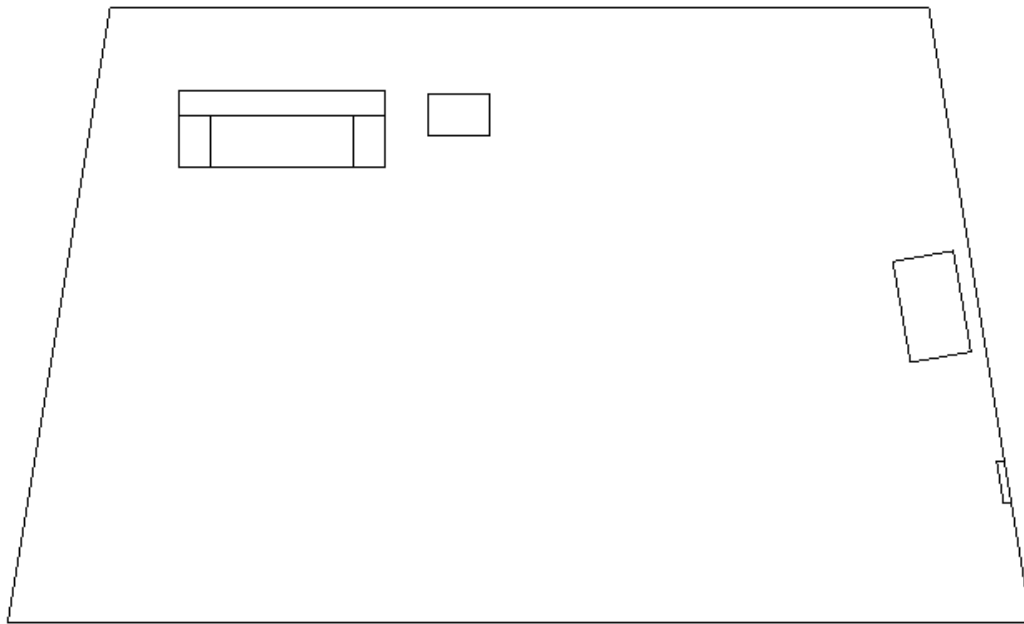
Openingsscène

(Robin zit aan een tafel en wordt onder controle gehouden door Dave. Dimitri geeft bruut een baseball knuppel aan Raf die naast Robin staat en het met tegenzin aanneemt. Dave pakt de rechterhand van Robin en legt die op de tafel. In werkelijkheid zal dit een prothese arm zijn. Robin probeert zich te verzetten, maar Dave is sterker. Hij wil roepen “Nee, niet mijn hand”, maar al snel legt Dave zijn hand op Robins mond om hem te doen zwijgen. Dimitri haalt een pistool uit en door het tegen Raf zijn hoofd te houden, port hij hem aan om met de baseball knuppel te slaan op Robins hand. Na een paar dreigingen met het pistool, slaat Raf radeloos met de baseball knuppel hard op de rechterhand van zijn broer. Dimitri blijft Raf aanporren met zijn pistool en Raf slaat nog een paar keer, harder en harder. Robin wil de pijn uitschreeuwen, maar Dave houdt nog steeds zijn hand op zijn mond om het geschreeuw te dempen)

Black-out

(De tafel en de stoelen worden van het podium gehaald. In de plaats worden een aantal voorwerpen geplaatst: een zetel, een klein kastje waarin pleisters en een alcohol stift zit, een tafeltje met handdoek en sportdrink bij het dartbord, een sportzak en een plakkaat)

Provinciaal kampioenschap

(We horen "Cranberries – Linger" spelen, vanaf 0'36". De ouders zitten in de zetel. De vader leest de krant. De moeder is een kruiswoordraadsel aan het oplossen of aan het breien. Robin is aan het darten/trainen. Raf is bij hem om hem te helpen. Per beurt, worden er 3 pijlen gegooid. Raf staat naast het bord en haalt de 3 gegooiden pijlen uit het bord en geeft ze aan Robin. Als Robin met zijn hand over zijn voorhoofd wrijft, rept Raf zich met een handdoek naar hem om het zweet van zijn voorhoofd te wrijven. Als Robin kucht door een droge keel, rept Raf zich met een flesje sportdrank naar Robin. Raf leeft mee met elke pijl die al dan niet zit. Wanneer na een paar beurten Raf de pijlen iets te enthousiast weer aan zijn broer geeft, prikt hij er per ongeluk mee in Robin zijn rechterhand. Robin maakt misbaar. Raf wil kijken of het niet te erg is. Robin plooit een paar keer zijn vingers samen en geeft te kennen dat het wel gaat. Hij gooit verder om te testen dat alles nog ok is. De vader komt uit zijn zetel, naar de broers toe. Hij doet teken dat het tijd is door op zijn horloge te wijzen. We zien Robin iets vragen aan zijn moeder terwijl hij zijn hand toont. Zijn moeder neemt zijn hand vast, kijkt er naar en gaat naar de kast om een pleister te halen. Ondertussen zien we Robin uitbeelden dat zijn broer hem gestoken heeft met een pijltje. Ze kleeft een pleister op zijn hand. Raf die wat op afstand stond, en de vader zijn er ook bij komen staan en bekijken Robin zijn hand. De muziek dooft uit)

Raf: Gaat het met uw hand?

Robin: *(Terwijl hij zijn vingers een paar keer samen plooit)* 'k Voel het wel.

Moeder: Hij zal dat wel niet expres gedaan hebben. Ge moogt blij zijn dat uw broer u zoveel helpt.

Robin: Jaja, ik weet het.

Vader: *(Klapt in zijn handen en neemt zijn autosleutel uit zijn zakken)* Kom, we gaan moeten vertrekken. *(Robin steekt zijn pijlen weg in een mooi doosje en hij pakt zijn sportzak)*

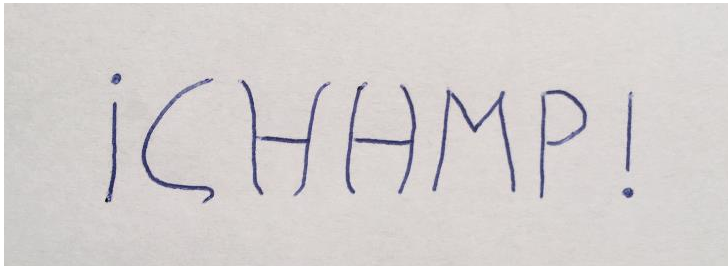
Moeder: Ge hebt toch een handdoek mee?

Robin: *(Wijst naar zijn sportzak)* Jaja.

Vader: En uw reservepijltjes?

Robin: *(Wijst weer naar sportzak)* Alles in de sacoché.

Raf: Doeme, ben nog iets vergeten. Wacht effekes. *(Hij haast zich naar het witte plakkaat en neemt de alcohol stift uit de kast. Hij gaat zitten in de zetel en schrijft traag en geconcentreerd in grote letters op het witte plakkaat "Champ". "Champ" is echter zo geschreven, dat als je het plakkaat ondersteboven houdt, het leest als "DWAAS". Met dit plakkaat zal hij supporteren tijdens alle toernooien)*

Vader: Wat moet ge nog doen?

Raf: Ge zult het subiet wel zien. 't Gaat niet lang duren.

Vader: *(Tegen Robin)* En niet te zenuwachtig?

Robin: 't Valt nog mee.

Raf: Olala, mister chill, dames en heren.

Vader: Stel u voor dat ge straks wint. Dat zou wel eens een springplank kunnen zijn.

Robin: Ge moet niet overdrijven he. 't Is nog maar een provinciaal kampioenschap.

Vader: Als provinciaal kampioen zijt ge automatisch geselecteerd voor het Belgisch kampioenschap. En dan doet ge mee met de grote jongens.

Raf: *(Is nog steeds geconcentreerd aan het schrijven)* Ik durf al mijn spaargeld te verwedden dat ge straks gaat winnen.

Robin: *(Moet erom lachen)* Laat gij uw geld maar schoon op uw rekening staan.

Raf: Ik heb u nog nooit zo sterk zien gooien. Wie gaat u straks kloppen?

Robin: We zien wel. Ik kan niet meer doen dan mijn best.

Moeder: En als 't niet lukt, we blijven u even graag zien, jongen.

Vader: *(Tegen Raf. Tikt nerveus met zijn autosleutel tegen zijn hand)* Hebt ge bijna gedaan?

Raf: Jaja.

Robin: *(Verlegen)* En euh, straks gaat daar iemand zijn... *(Iedereen kijkt hem nieuwsgierig aan)* Ja, straks gaat daar ook een meisje zijn.

Raf: Ola mateke! *(Doet met een handgebaar borsten na)* En is ze goed voorzien van oren en poten? *(Robin trekt zijn wenkbrauwen op en schudt het hoofd)*

Moeder: *(Legt haar hand op zijn schouder)* We zijn blij voor u. En kennen we ze?

Robin: Nee, denk het niet. Doet een beetje normaal he straks. We kennen elkaar nog niet super lang.

Raf: En hoe hebt ge ze gevonden? Via de annonces in de gazet? *(Moet er zelf hard om lachen)*

Robin: Maar nee. Gewoon, via via.

Moeder: Hoe heet ze?

Robin: Mamaaaa...

Moeder: Dat is toch een gewone vraag?

Robin: *(Iets tussen een zucht en een glimlach)* Laura...

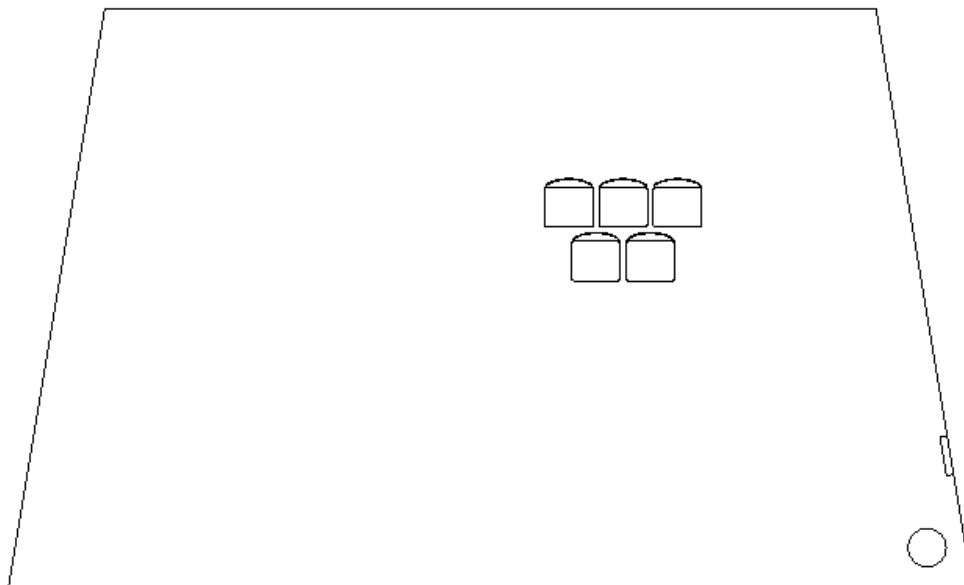
Vader: Laat u er straks maar niet te veel door afleiden.

Raf: *(Stopt met schrijven)* 't Is klaar. *(Steekt het plakkaat in de lucht en we zien "Champ" staan. Roept nogal enthousiast)* Go Champ, goo!

Robin: *(Moet ermee lachen)* We hadden nog dat tekort.

Moeder: Ik vind dat heel schoon geschreven, Raf. Ge gaat straks Robin zijn grootste supporter zijn.

Vader: Iedereen alles mee? Allé, kom. *(Raf steekt met zijn één hand het plakkaat weer in de lucht en roept "Champ! Champ!". Met zijn andere hand pakt hij Robin zijn schouder vast en schudt die door elkaar. Robin laat blijken dat Raf niet té enthousiast moet doen. Ze gaan met zijn allen af. Er volgt een zo kort mogelijke black-out. Op die manier kan de zetel, het kastje en de tafel verwijderd worden. In de plaats worden een aantal stoelen geplaatst om een tribune te vormen, en een sokkel met beker op)*

(Robin, Raf en hun ouders komen links terug op. Enkel dit gedeelte wordt voorlopig belicht)

Vader: *(Houdt halt. Met gespreide armen richting rechterkant van het podium)* Hier gaat het allemaal gebeuren, Robin. *(Wil verder doorlopen)*

Robin: Wacht. Ik heb hier buiten afgesproken met Laura.

Raf: Ze is toch wel oud en wijs genoeg om ons binnen te vinden zeker? Ze is toch meerderjarig?

Robin: Raf, wacht nu toch eens 2 seconden. *(Robin kijkt in het rond om Laura te zien)*

Moeder: *(Neemt een klein, ouderwets fototoestel uit haar handtas en neemt foto's. Kijkend naar rechterkant van het podium) Dat is nogal een grote zaal he. (Als Robin een andere kant opkijkt, komt Laura op. Raf ziet haar als eerste)*

Raf: *(Tegen Robin)* Is dat uw konijn?

Robin: *(Hij draait zich om en ziet Laura nu ook) Doe normaal he. (Robin begroet Laura wat stuntelig en stelt ze voor) Dit is Laura. (Tegen Laura) Dat zijn mijn ouders en mijn broer, Raf. (Ze begroeten elkaar. Raf doet achter haar rug teken aan Robin dat het een mooi meisje is) En hebt ge het gemakkelijk gevonden?*

Laura: Ik ben hier niet veel verder nog naar school geweest. Ik ken dat hier wel een beetje. En, ziet ge het wat zitten?

Robin: *(Enthousiast)* 'k Ga ze allemaal eens een poepje laten ruiken. Ik wil die bloemen winnen om straks aan u te kunnen geven.

Raf: 't Zal wel zijn! Let's go for rock & roll, champ! *(Ze stappen naar de rechterkant van het podium. Het licht verandert naar een groen licht en belicht nu gans het podium. Dat zal altijd gebeuren als de scene zich in een tornooizaal afspeelt. We zien in de buurt van het dartsbord een speaker met een microfoon in de handen. In de buurt van het podium slaat een journalist alles gade en noteert in zijn notitieboekje. Vooraan rechts op het podium staat een sokkel met daarop een kleine beker)*

Speaker: Welkom op het 37e provinciaal kampioenschap. De toppers stromen weer in grote getale toe. Ik zie op dit eigenste moment één van de topfavorieten binnenkomen: Robin Demedts, dames en heren. De laatste maanden behaalde hij goeie resultaten in een aantal belangrijke regionale tornooien. Iedereen mag zich klaarmaken om zo meteen aan de eerste ronde te beginnen. *(De ouders, broer en vriendin wensen Robin succes en gaan op de tribune zitten. Die kan bestaan uit een paar stoelen die op 2 rijen staan. Robin pakt zijn pijltjes uit het doosje en maakt zich mentaal klaar. Hij plooit een paar keer zijn vingers samen om zijn verwonding te*

kunnen inschatten. De journalist maakt een foto van Robin en gaat ook op de tribune zitten. Robin kijkt nog eens naar de tribune. Zijn vader maakt met zijn handen een driehoek. Hiermee symboliseert hij een bergtop. De moeder neemt nog enkele foto's van haar zoon die klaar staat. De speaker heeft een bord naast zich staan waaraan een plakkaat hangt. Daarop staat "1^e ronde". In een versneld tempo zullen we in de komende 2-3 minuten zien hoe Robin het tornooi wint. Dit kan ondersteund worden door muziek, bv. "De soundtrack van de Avonturen van Kuifje". Zie https://www.youtube.com/watch?v=N_EK_tFz9ug. De muziek start. Robin gooit 3 pijlen. Na de 3 pijlen gegooid te hebben, maakt hij een overwinningsgebaar richting tribune en haalt hij zijn 3 pijlen uit het dartbord. Raf steekt zijn Champ-bord in de lucht en moedigt hem luid aan. Ook de anderen op de tribune supporteren, maar op een meer bescheiden manier. De speaker vervangt het plakkaat "1^e ronde" door een plakkaat "2^e ronde". Onmiddellijk gooit Robin zijn volgende 3 pijlen. Opnieuw maakt hij het zegegebaar richting zijn supporters op de tribune, die op hun beurt enthousiast reageren. De speaker vervangt het plakkaat "2^e ronde" door een plakkaat "Kwart finale". Opnieuw worden 3 pijlen gegooid, gevolgd door euforie. De speaker vervangt het plakkaat "Kwart finale" door een plakkaat "Halve finale". Opnieuw worden 3 pijlen gegooid, gevolgd door euforie. De speaker vervangt het plakkaat "Halve finale" door een plakkaat "Finale". De timing kan zijn dat het lied nu ongeveer 1 minuut ver is, wanneer het rustiger stukje begint. De muziek verstilt wat. Zijn ouders, broer en vriendin komen tot bij hem gelopen)

Speaker: Robin Demedts maakt zijn favorietenrol helemaal waar. Hij plaatst zich voor de finale van het provinciaal kampioenschap.

Laura: Amai, liefke, goed bezig!

Robin: 'k Heb u toch spektakel beloofd. Zijt ge blij dat ge komen kijken zijt?

Laura: 't Zal wel zijn. 'k Ben zo zenuwachtig in uw plaats.

Raf: En nu afmaken die handel. Ge weet dat ge hem aankunt.

Vader: *(Wijst naar zijn slaap)* Blijven focussen he Robin. *(Maakt weer het driehoek-gebaar met zijn handen)* Denk aan uwen bergtop. You control this place! *(Tom Goossens komt op)*

Raf: *(Kijkt naar Tom)* Dat is en blijft toch een loser. Als ge daar niet van wint...

Robin: *(Maant hem aan om te zwijgen)* Raf! Respect blijven tonen he. *(Pept zich op)* Ok, we gaan eraan beginnen. *(Iedereen wenst hem succes en gaat weer op de tribune zitten. Tom en Robin bekijken elkaar. De journalist is vóór hen gaan staan en vraagt hen dichter bij elkaar te staan voor de foto. Tom en Robin geven elkaar een hand terwijl de journalist de foto neemt. Hij gaat weer op de tribune zitten)*

Speaker: Dames en heren, zo meteen begint de finale tussen Robin Demedts en Tom Goossens. Als ik goed geïnformeerd ben zijn het dorpsgenoten die elkaar goed kennen. Benieuwd wie het gaat halen. Benieuwd wie zich tot provinciaal kampioen 2021 kroont! *(De timing kan zijn dat het lied nu ongeveer 1'54 ver is, wanneer de pauken weer aanzwellen. Er kan nu een korte finale geënceneerd worden door Robin en Tom die om beurten 1 of 3 pijlen gooien. Eventueel kan er met 2 spots gewerkt worden waarbij elke spot op één darter gericht is en die de darter belicht op het moment dat hij gooit. De tribune leeft mee met hoe de finale vordert. Uiteindelijk wint Robin. Hij is euforisch, neemt vlug zijn pijlen uit het bord, steekt ze weg in het mooi doosje en schudt de hand van Tom, die daarna afdruipt. Robin zijn ouders, broer en vriendin vliegen op hem af. De journalist neemt foto's. Hij neemt de beker op de sokkel vast en steekt hem in de lucht. Ook de moeder neemt een foto)*

Speaker: Onze nieuwe provinciale kampioen: Robin Desmedt! Dikke proficiat. Hij bekroont daarmee zijn uitstekende seizoen tot nog toe. Benieuwd hoe ver dit jonge talent het gaat schoppen. *(Het groen licht wordt langzaam vervangen door normaal licht. De journalist en de speaker gaan af. De ouders, Raf en zijn vriendin staan nog steeds rond Robin. Ze bewonderen allemaal de beker)*

Robin: Pfff, 'k was echt wel zenuwachtig in de finale. Mijn hart, zo bonken dat dat deed. Allé man, zalig dat het mij gelukt is.

Vader: Wie had dat een jaar geleden gedacht. Goed gedaan!

Raf: Echt wel een chique beker.

Robin: Wilt ge hem eens vasthouden?

Moeder: Allé, geef die beker eens aan Raf. (*Raf neemt zo fier als een gieter de beker vast en poseert ermee alsof hij gewonnen heeft, terwijl zijn moeder er een foto van neemt*)

Robin: Ik ga mij toch effekes zetten om te bekomen. (*Hij gaat op de tribune zitten. De rest staat of zit naast hem*) Wat was dat allemaal. (*Tegen Laura*) Jammer dat er geen bloemen waren. 'k Had ze zo graag aan u gegeven.

Laura: 't Was een superleuke namiddag. Ge hebt dat zo goed gedaan.

Robin: Zonder uw aanmoedigingen was het zeker niet gelukt. Merci om te komen.

Moeder: 't Is blijkbaar goed gegaan met uw hand. Niet teveel last gehad?

Robin: 'k Heb er eigenlijk niet meer aan gedacht tijdens het darten. 'k Zat zo in een flow. Echt zalig.

Moeder: (*Fier tegen Laura*) 't Is nogal een doorzetter, onze Robin. Als hij iets in zijn hoofd haalt, kan niets hem nog tegenhouden.

Vader: (*Tegen Robin*) Dit kan hier het begin zijn van iets mooi. Bij de volgende toernooien gaat ge nu startgeld kunnen vragen als provinciaal kampioen.

Raf: Moet ik anders uw manager niet worden?

Robin: Waar is dat voor nodig? 'k Ben nu ook geen wereldkampioen geworden he.

Vader: Ik vind dat nog niet zo'n slecht gedacht. Gij kunt u dan volledig concentreren op uw sport. Raf zorgt voor alle contacten met toekomstige sponsors, wedstrijdorganisatoren, pers...

Robin: (*Tegen Raf*) Maar kent gij daar iets van?

Moeder: Raf heeft evenveel talenten als jij, alleen op andere vlakken. Hij zal dat wel leren. *(Tegen Raf)* Ge gaat dat goed doen, jongen.

Robin: Ok. Maar stel u wel wat bescheiden op he. Ik beteken echt nog niets in de dartsport. En altijd nog met mij overleggen als ge iets moet beslissen.

Raf: 't Zal wel zijn. *(Met een knipoog)* Ik ga u verdedigen gelijk dat ge familie zijt.

Vader: *(Tegen Raf)* Goed voorstel, jongen. *(Tegen Robin)* Goeie beslissing.

Raf: *(Trekt Robin recht, steekt de hand van Robin met beker, in de lucht)* A new star is born!

Moeder: Kom, we zijn naar huis. Dat het niet te laat wordt. *(Robin pakt zijn sportzak. Iedereen begint te stappen, weg van de tribune)*

Robin: *(Tegen Laura)* Gaat 't lukken om thuis te geraken?

Laura: *(Plagerig)* 'k Heb een auto en een rijbewijs, de voortekenen zien er alvast goed uit. Spreken we morgen af?

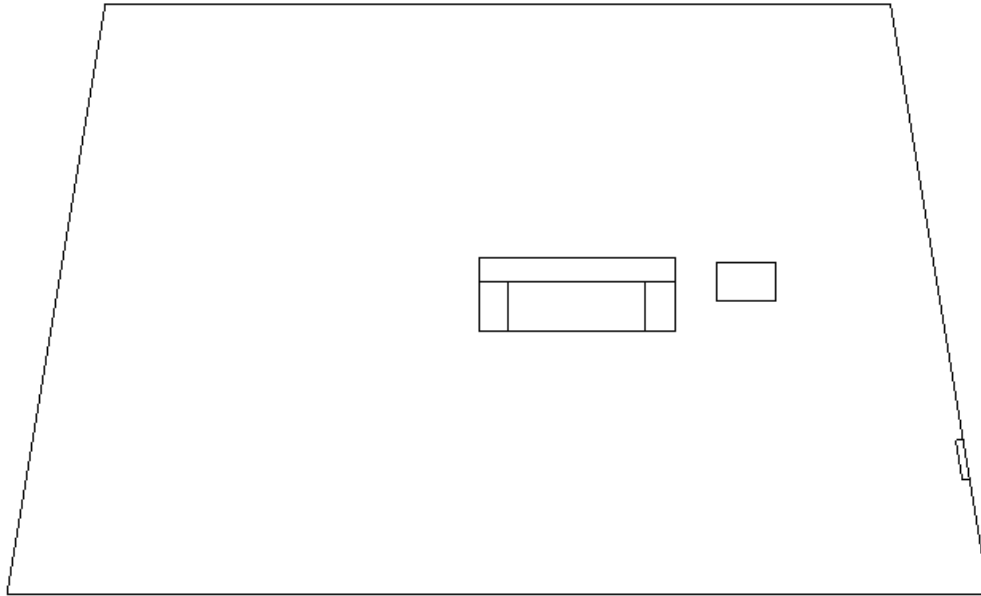
Robin: Normaal moet dat wel lukken. *(Hij kijkt even rond zich naar zijn ouders en broer)* Ik bel u straks wel eens. Dag Laura. *(Ze nemen stuntelig afscheid en Laura gaat af langs één van de uitgangen)*

Raf: *(Plagerig)* "Laura", zo formeel jong. Moet ge niet zeggen "poepke" of "scheetje". *(Robin geeft hem een duw. De ouders, Robin en Raf gaan samen af langs een andere uitgang. Robin en Raf steken samen nog eens de beker in de lucht en we horen veel enthousiasme)*

(De muziek start. Het is opnieuw "Cranberries – Linger", maar vanaf 3'36")

Black-out

(De stoelen van de tribune en de sokkel worden van het podium verwijderd. De zetel en de kast, nu met de beker van het provinciaal kampioenschap erop, worden op het podium gezet)

Sportgala

(Als het licht weer aangaat, verstilt de muziek. Robin en Laura zitten in de zetel)

Laura: Wie had er 4 maanden geleden gedacht dat ik naar een sportreferendum ging gaan? Ik wist niet eens dat dat bestond.

Robin: Dat gaat echt plezant zijn.

Laura: *(Ze leest de uitnodiging)* Wat is dat: een balgoochelaar?

Robin: Dat is iemand die zo allemaal truukjes kan met een bal. De bal in de lucht houden met zijn hoofd en al. Dat is wel cool om te zien. *(Kijkt ook op de uitnodiging)* Ze hebben die avond precies goed in elkaar gestoken met wat show ertussen. En een “band” die wat liedjes gaat spelen.

Laura: *(Plagerig)* Ge hebt dikke chance dat er een receptie is op het einde, of ik was niet meegekomen.

Robin: *(Wrijft eens over haar hoofd)* Ma zotteke. ‘k Ben blij dat ge meegaat. En ge zult zo fier zijn moest ik winnen.

Laura: Wie gaat daar allemaal zijn?

Robin: Veel schoon volk: de burgemeester en alle schepenen. En de regionale pers denk ik. Maar hoeveel man er juist gaat zijn weet ik ook niet. ‘t Is de eerste keer dat ik genomineerd ben voor “Sportman van het jaar”.

Laura: “Sportman van het jaar”. Dat klinkt zo chic. ‘t Is toch ook maar wat vogelpiek dat gij speelt.

Robin: Ela, dat is wel een moeilijke en complete sport he. Ge moet een superstabiele motoriek hebben en stalen zenuwen. *(Staat recht)* Hebt gij eigenlijk ooit al eens gedart?

Laura: *(Plagerig)* ‘k Heb vroeger eens met een haarborstel naar mijn zus haar kop gegoooid. En dat was er wel op.

Robin: *(Moet lachen)* Dat is al een goed begin. Kom eens hier. *(Trekt haar recht. Hij neemt zijn pijltjes uit zijn mooi doosje die op de kast naast de beker ligt)* Ge zult direct zien hoe moeilijk dat “vogelpiek” is. *(Ze gaan voor het dartbord staan en hij geeft een pijl aan haar)* Probeer eens naar de roos te gooien. *(Laura gooit een pijl en is er volledig naast)* Precies toch niet genoeg geoefend met uwe borstel en uw zus. Wacht, ‘k zal u helpen. *(Robin gaat achter Laura staan en neemt haar hand en elleboog vast)* Ge moet altijd zien dat uw elleboog zo stabiel mogelijk is. En los uit de pols gooien. *(Hij plooit een paar keer haar arm om een worp te simuleren. Hij doet het redelijk zacht en innig)* Stabiele elleboog, losse pols. En altijd naar uw doel kijken. *(Het wordt steeds romantischer)* En als ge gegooid hebt, blijft uw hand de pijl nog even volgen. *(Hij plooit nog een paar keer haar arm. Ze kijken verliefd in elkaars ogen. Het lijkt allemaal veel meer op een romantisch tafereel dan een training)*

Laura: Amai, hebt gij ook zo leren darten van een man.

Robin: ‘t Zal wel zijn. Waarom denkt ge dat ik zo laat beginnen darten ben. Dat was nogal een drempel waar ik mij moest over zetten. *(Ze moeten alle twee lachen. Hij aait haar liefkozend)* Gij zotteke.

Moeder: *(Komt op met haar gsm in de hand. Robin en Laura laten elkaar los)* Zeg Robin, weet gij eigenlijk waar Raf juist is?

Robin: Ah nee, ‘k weet het niet. Ging hij niet gamen bij zijn kameraden?

Moeder: Hij heeft mij niets gezegd. En zou hij nog naar huis komen voor het avondeten?

Robin: ‘k Weet het echt niet. Stuur hem anders eens een bericht.

Moeder: *(Toont gsm)* ‘k Heb hem zelfs al proberen bellen, maar ik krijg geen antwoord. ‘k Zal anders een portie in de frigo zetten voor hem. Dan ben ik zeker.

Robin: Wij zijn dan subiet door naar het sportreferendum.

Moeder: *(Ze gaat op Robin af)* En ziet ge er wat proper uit? *(Ze wrijft met haar handen op zijn schouders om zagezegd pluusjes weg te doen. Laura moet glimlachen als ze de bezorgdheid ziet)*

Robin: Ja ma, 't is al goed.

Moeder: Laat iets weten hoe het geweest is. We zijn heel benieuwd.

Robin: 'k Zal zo rap mogelijk een bericht sturen na de uitreiking.

Moeder: *(Tegen Laura)* Kunt ge een paar foto's nemen?

Laura: Euh ja, geen probleem. *(Moeder gaat af)*

Robin: *(Tegen Laura. Moet eens lachen)* Mijn ma'ke toch. Allé kom, we zijn weg. Hebt ge alles mee? *(Ze lopen hand en hand af. Zij legt haar hoofd liefdevol op zijn schouder)* We gaan daar eens een prijs gaan ophalen.

(Er volgt een zo kort mogelijke black-out. Net lang genoeg om de zetel en het kastje te verwijderen. Het podium staat nu leeg. Het licht gaat weer aan. Robin en Laura komen op)

Laura: *(Kijkt voor zich uit)* Dat is eigenlijk nog een groot gebouw als ge er zo voor staat.

Robin: Zijt ge nog nooit in het gemeentehuis geweest?

Laura: *(Lacht)* Ben nog niet getrouwd geweest voor de wet. Pas op, niet dat ik niet zou willen hoor.

Robin: *(Lacht)* Hint hint. *(Hij legt zijn haar nog eens goed)* Ligt mijn haar goed? *(De journalist komt op het podium. Hij komt zagezegd ook aan, klaar om de zaal binnen te gaan)*

Laura: Ge zult vanavond de knapste sportman zijn van heel de zaal.

Journalist: *(Geeft een hand aan Robin)* Robin Desmet was het zeker?

Robin: Demedts. Goeienavond.

Journalist: Ge maakt vanavond kans om te winnen hoor. Zeker de manier waarop gij door het provinciaal kampioenschap gevlogen zijt.

Robin: We zien wel. 'k Ga er mij niet te veel in opjagen want dat is nu een wedstrijd waarbij ik niets onder controle heb.

Journalist: Zeg, ik heb horen waaien dat ge startgeld vraagt voor dat benefiettoernooi van volgende week. Klopt dat?

Robin: Dat darts toernooi voor de "Warmste week"? Dat hebt ge toch verkeerd op. 't Is voor het goeie doel he, waarom zou ik dat doen?

Journalist: Ik vond het ook raar dat te horen. 't Is toch uw broer die uw manager is he?

Robin: Euh, ja. *(Zijn gsm gaat af. Hij neemt het uit zijn broekzak)* Ah kijk, 't is mijn broer. Ja Raf, zeg een keer. *(De journalist wandelt verder, van het podium, zogezegd de zaal binnen. Robin zwaait hem nog uit)* ... 'k Ben met Laura net toegekomen aan het gemeentehuis. 'k Sta op het punt van binnen te gaan ... *(Zucht diep en kijkt naar Laura. Hij zet een paar stappen weg van Laura om zich af te zonderen)* Kan niemand anders u ophalen? Dat komt hier nu echt wel ongelegen ... *(Kijkt verveeld in het rond)* Pffff. Ok. En waar zit ge juist? ... Ok, 'k kom af. *(Hij legt gsm toe en steekt het weg. Hij gaat weer bij Laura)* Miljaarde, mijn broer heeft een probleem. Ik zou hem dringend moeten gaan ophalen.

Laura: Nu?

Robin: Ja...

Laura: Dan missen we hier de show?

Robin: *(Aarzelend)* Awel, 'k vind het ambetant om het u te vragen, maar zoudt gij anders niet willen blijven? Ik ga mij haasten om ze rap mogelijk terug te zijn.

Laura: Dan moet ik alleen naar binnen gaan? Ik ken daar niemand. Kan uw ma of uw pa niet achter uw broer gaan?

Robin: Ik weet niet wat er juist gebeurd is, maar ie drong serieus aan dat ik achter hem kwam. 'k Sta ook echt niet te springen om u hier alleen te laten hoor. Ik beloof dat ik mij ga haasten.

Laura: Allé, 't is goed. Maar verongelukt u ook niet he. Tot straks.

Robin: Ge zijt een schat. Tot straks. Voor dat ge het weet ben ik al terug. *(Ze nemen afscheid. Laura stapt van het podium, zagezegd de zaal binnen. Robin kijkt haar achterna en zwaait nog eens)* Raf, jongen, wat hebt gij nu weer uitgestoken? *(Hij neemt zijn gsm en belt)* Ja Raf, Laura is juist alleen naar binnen gegaan. 'k Heb haar beloofd dat ik zo rap mogelijk terug ga zijn. Waar zit ge ergens? ... *(Verontwaardigd)* Dat is zeker een half uur rijden. En wat is er eigenlijk gebeurd? ... Ah ok, ik hoor het straks wel. Ja, tot subiet. *(Hij legt neer, trekt zijn wenkbrauwen op en schudt zijn hoofd. Hij gaat af)* Mannekes toch... *(Er volgt een kort black-out. Net lang genoeg dat Raf op het podium kan komen. Hij gaat zitten. Zijn gezicht is toegetakeld en er is bloed op zijn T-shirt. Het licht gaat weer aan. Robin komt op)*

Robin: Hoe zijt gij hier terecht gekomen? Wat is er gebeurd?

Raf: Gewoon, niets speciaal.

Robin: *(Ziet nu dat hij toegetakeld is)* Niets speciaal? Hoe ziet gij er uit? Hebben ze u in elkaar geslaan?

Raf: 't Valt wel mee.

Robin: Wat zegt gij nu? Ge zit helemaal onder het bloed.

Raf: Gewoon wat gasten die 't blijkbaar nodig vonden van mij te pakken.

Robin: Hebben ze uw portefeuille gestolen?

Raf: Maar nee.

Robin: Moet ik u naar het ziekenhuis brengen? Uw neus is misschien gebroken of zo.

Raf: *(Probeert recht te staan)* Zet mij gewoon thuis af.

Robin: Maar allé, zouden we dat niet beter aangeven? Ge kunt dat toch niet zomaar laten gebeuren, zinloos geweld.

Raf: Robin, alsjeblief, laat het nu toch eens. *(Korte stilte. Robin helpt Raf recht)*

Robin: Maar hoe komt gij hier tussen de velden terecht? Ge waart hier een avondwandelingetje aan het maken en ge zijt een bende jonge gasten tegengekomen of zo?

Raf: *(Ironisch)* Dat is exact wat er gebeurd is.

Robin: Raf, ik sta aan uw kant he. Als er iets is waar ik kan bij helpen... *(Robin zijn gsm gaat af)* 't Is Laura. Hou u kalm he. *(Robin neemt op)* Ah dag schat. Hoe is het daar? ... Ah, nu al? ... *(Reageert blij)* Cool. Den dezen is hier gewoon sportman van 't jaar! ... 'k Heb Raf juist opgehaald. 'k Kom nu zo snel mogelijk naar u. ... *(Kijkt ernstig naar zijn broer)* Hij heeft sla... *(Hij krijgt een por van Raf)*

Raf: Niet zeggen he.

Robin: Nee, ja, hij... hij stond in panne met een platte band. En hij had geen reserve band meer in zijn auto. ... Euh, we zagen dat niet zitten om daar in de donker een band te moeten vervangen. We gaan dat morgen doen. Maar kijk, 'k ga hem vlug thuis afzetten en ik kom achter u. ...Ja, tot subiet. Dikke zoen. En merci dat ge daar gebleven zijt he! *(Steekt zijn gsm weer weg en kijkt verontwaardigd naar Raf)*

Raf: Wat?

Robin: *(Op zelfde toon als zijn broer)* "Niet zeggen he".

Raf: Ze heeft daar geen zaken mee.

Robin: Geen zaken mee?! Ik heb hier wel moeten liegen tegen mijn vriendin.

Raf: Sorry. Maar 'k voel mij anders de loser die zich in elkaar laat slaan.

Robin: Lap mij dat hier geen 2 keer he. Gelijk dat dat niet gaat uitkomen. En legt gij het ook maar uit aan ma en pa. *(Terug wat bezorgd)* Ge zijt zeker dat we niet eerst naar de spoed moeten gaan?

Raf: Dan gaat ge nog later zijn bij Laura. Nee, 't zal wel gaan.

Robin: 't Is juist: ik kwam die journalist tegen en hij zei dat gij startgeld zou gevraagd hebben voor dat benefiettoernooi van volgende week. Is dat waar?

Raf: *(Hooft aan de intonatie dat Robin er niet mee gediend is)* Ge zijt wel provinciaal kampioen he.

Robin: Maar zoiets doet ge toch niet als 't voor het goeie doel is. Straks krijg ik een naam van geldwolf. Ge regelt dat dat ik daar gratis ga spelen he. *(Raf knikt beteuterd)* Raf toch. *(Hij geeft hem een troostende schouderklop)* Overleg gewoon met mij in de toekomst.

Raf: Maar ik kan u toch niet heel de tijd lastig vallen met zulke zaken. 't Is juist de bedoeling dat ik u ontlast.

Robin: Maar dat geeft niet als ge mij eens teveel stoort. Liever teveel dan te weinig. Kom, we zijn hier weg. *(Robin ondersteunt Raf bij het stappen)* Maakt u maar niet teveel zorgen. *(Als ze af zijn, volgt er een zo kort mogelijke black-out. Net lang genoeg dat Laura op het podium kan komen. Raf is zagezegd thuis afgezet en Laura staat buiten vóór de zaal te wachten. Ze heeft een trofee en bloemen in haar handen. Robin komt gehaast op)*

Robin: Ah dag schat! De receptie is nog bezig zeker? Gaan we nog effekes naar binnen?

Laura: *(Geeft hem de trofee en bloemen)* Ik heb het hier wel al gehad.

Robin: Ah ok. *(Hij wil haar een zoen geven, maar ze reageert heel lauw. Hij reikt haar de bloemen aan)* En deze zijn voor u. Omdat ge dat hier alleen getrotseerd hebt en omdat ik u zo graag zie.

Laura: *(Ze zucht eens, maar neemt de bloemen aan)* Ik moest daar wel op dat podium gaan als ze uw naam afriepen.

Robin: Maar gij zijt dat toch gewoon van op een podium te staan met uw zingen?

Laura: Ja, dan heb ik alles honderd keer gerepeteerd. Nu stelden ze daar allemaal vragen aan mij waar ik niets van snapte.

Robin: Ge hebt dat super goed gedaan. 'k Ben zo fier op u. *(Steekt de trofee in de lucht)* Uw liefke is hier wel sportman van het jaar he. *(Laura begint toch wat te ontdooien en begint te glimlachen)* Ik moest echt mijn broer gaan helpen. Diene duts lag, allé stond daar tussen de velden. *(Stilte)* En was het niet een klein beetje plezant? Hoe was dat live optreden?

Laura: 't Viel wel mee. Ah ja, en die journalist wou mij nog een paar vragen stellen over u. Maar 'k heb gezegd dat hij rechtstreeks met u moet spreken. 'k Heb hem uw gsm nummer gegeven.

Robin: Ah, dat is goed. *(Met een knipoog)* Uw ventje zal dan wééral in de gazet staan.

Laura: Hebt ge uw broer al kunnen vragen over dat startgeld?

Robin: Jaja, 't is al allemaal uitgeklaard. En hij gaat het oplossen.

Laura: Is dat eigenlijk wel een goed idee dat uw broer uw manager is?

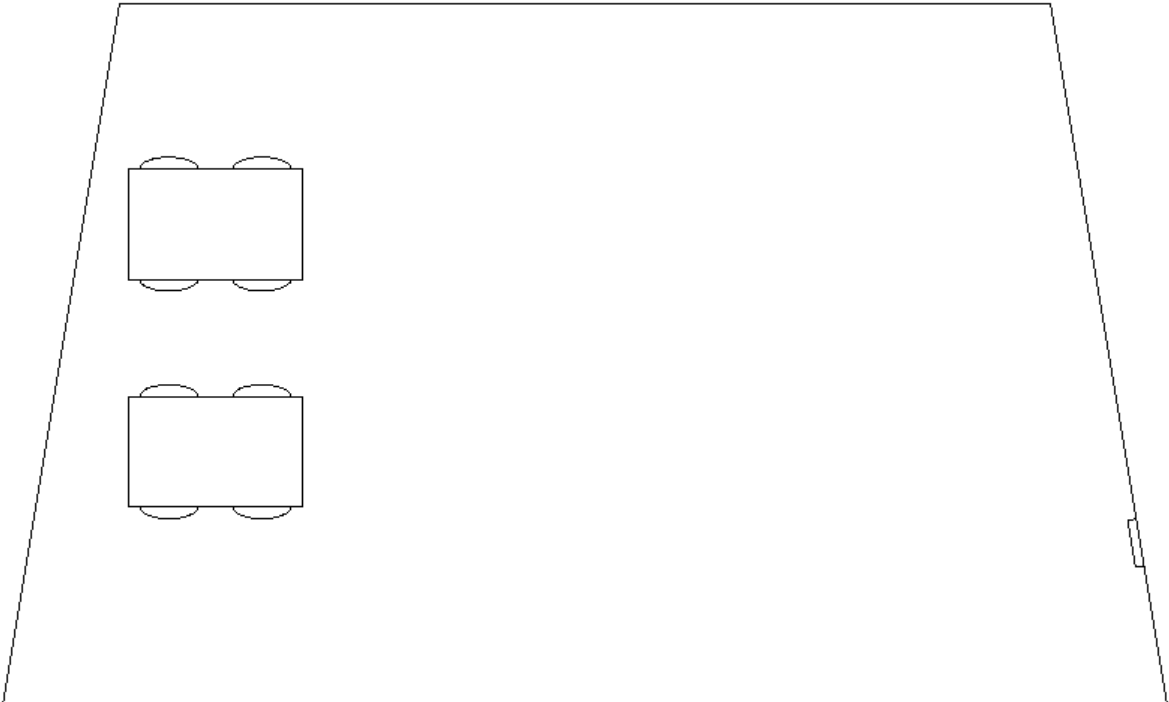
Robin: Maar ja. Hij moet er nog wat inkomen, maar dat komt wel goed. En zo heeft hij ook 't gevoel dat hij wat bij het succes betrokken is. *(Zijn gsm gaat. Hij kijkt op het scherm)* Een onbekend nummer. 't Is misschien die journalist al. Hallo met Robin Demedts... Nee, zeg maar. *(Enthousiast tegen Laura)* 't Is hem... Ja, 'k ben uiteraard bijzonder tevreden. 't Is toch een heel mooie erkenning. Ik weet dat het een cliché is, maar ik had het echt niet verwacht. *(Kijkt met een knipoog naar Laura)* Veel mensen zien darts zelfs niet eens als een echte sport... Inderdaad, ik denk dat ik qua uren training voor geen enkele andere sport moet onderdoen. Integendeel... Voor mij is dit zeker geen einddoel. Ik ben nog een vrij jonge darter en brand van ambitie.

Het Belgisch kampioenschap op 't einde van de maand, is het volgende grote doel. Gans mijn leven staat in het teken van dart. *(Kijkt expliciet naar Laura)* En zet dat maar duidelijk in uw artikel: dit kan ik ook alleen maar doen omdat ik zoveel steun heb van mijn vriendin. Zonder Laura zou ik zeker nog zo ver niet staan. Zij is mijn grote alles. Zeker vermelden he... Zoals ik al zei: nu alles op het Belgisch kampioenschap. Ik weet dat het niveau een stuk hoger ga zijn, maar ik ga vol voor zo hoog mogelijk te eindigen. Ik droom van iets dat blinkt... Ok, 't is graag gedaan. Ja, dag. *(Hij legt toe en kijkt glunderend naar zijn vriendin)* Plezant he. *(Probeert er nu helemaal de sfeer in te krijgen)* Allé schatje, wat peinst ge, nog een McFlurry in de "McDo"?

Laura: *(Is weer helemaal blij)* Ja, leuk! *(Hij neemt haar hand vast en ze wandelen van het podium)*

Black-out

(Er worden 2 café tafels met stoelen geplaatst)

Belgisch kampioenschap

(Iedereen is van het podium. Er is nog steeds een black-out)

Speaker: Robin Demedts heeft 3 pijlen om deze bloedstollende finale af te maken. Bekroont hij zijn geweldig tornooi met de Belgische titel? *(Er is een korte stilte. We horen dan een teleurgestelde reactie van mensen)* Wat scheelt dit? Amper een millimeter ernaast. Nog 2 pijlen... *(Er is weer een korte stilte, deze keer gevolgd door euforie)* En die zit! *(Van achter de zwarte doeken horen we gejuich van Robin, zijn ouders, broer en vriendin)* Dames en heren: Robin Demedts is de nieuwe Belgische kampioen. En dit alweer in een finale tegen zijn dorpsgenoot Tom Goossens. Die twee zijn zo gewaagd aan elkaar. Als dit geen garantie is op nog meer nagelbijtende finales in de toekomst. Dikke proficiat, Belgisch kampioen Robin Demedts. *(Het licht gaat aan, behalve aan de linkerkant van het podium. Van achter de zwarte doeken aan de rechterkant van het podium komen Robin, zijn ouders, broer en vriendin op. Robin heeft een beker vast die groter is dan de beker van provinciaal kampioen, en bloemen. De vader heeft Robin zijn sportzak vast, Raf zijn plakkaat)*

Robin: *(Hij houdt de beker fier voor zich uit en bestudeert die. De moeder trekt foto's. Hij is heel enthousiast)* Die is toch een stuk groter dan de vorige. *(Tegen Laura)* 't Is toch een schone beker he?

Raf: *(Neemt de beker uit Robin zijn handen nog vóór hij het gevraagd heeft)* Mag ik hem ook eens vasthouden?

(Tom Goossens komt met een sportzak in de hand op het podium, samen met de journalist. Ze komen zogezegd ook uit de sporthal en de journalist rondt al stappend een interview met Tom af. De journalist heeft een notitieboekje in de hand en we zien hem een paar laatste woorden noteren)

Papa: Straks moet ik een trofeeënkast maken voor al uw bekens. Robin, ge hebt uw moeder en mij zo trots gemaakt. Belgisch kampioen, niet te geloven.

(Tom en de journalist staan nog steeds in de achtergrond en geven elkaar een hand om afscheid te nemen. Raf ziet hen nu staan)

Raf: *(Tegen Tom)* Hier zie, de loser. *(Toont de beker)* Hier kunt gij alleen maar van dromen he.

Tom: *(Komt uitdagend dichterbij Raf)* Wat zegt ge?

Raf: Dat ge een l...

Robin: *(Kom ertussen en onderbreekt Raf)* Raf, 't is goed. *(Legt zijn hand op Tom zijn schouder en begeleidt hem weg)* Sorry voor zijn reactie. Hij laat hem iets teveel gaan in de euforie. *(De journalist gaat af)* Ge hebt echt beresterk gegoooid, man. 'k Besef maar al te goed dat het kantje boord was.

Tom: *(Tom knikt begrijpend en ontgoocheld)* Ja... En gij proficiat met uw titel.

Robin: Merci. *(Robin geeft hem nog een schouderklop. Tom gaat af)*

Raf: *(Als Tom af is)* Loser!

Robin: Raf!

Raf: De waarheid mag toch gezegd worden. Hij heeft daarjuist toch verloren of niet?

Robin: *(Wil de sfeer er weer inbrengen en geeft de bloemen aan zijn vriendin, die zo fier is op haar vriend)* Hier schat, omdat ge zo hard gesupporterd hebt.

Raf: *(Tegen Laura)* Als onze "champ" zo verder doet, kunt ge straks een bloemenwinkel beginnen. *(Iedereen moet erom lachen)* Dan doet ge eens iets nuttig. *(Robin en Laura kijken verbaasd)*

Laura: *(Op haar tenen getrapt)* Wat wilt ge daarmee zeggen?

Raf: Gewoon, dat ge nog studeert. Een job is toch nuttiger dan studeren? *(Robin en Laura blijven verbaasd kijken)* Mag ik hier nu niets meer zeggen?

Moeder: Maar jawel jongen. En zo hard dat gij gesupporterd hebt. Zonder u was Robin zeker niet gewonnen.

Vader: We moeten dat hier toch vieren. Wat peinst ge, ik denk dat het café daar open is. *(Hij wijst naar de linkerkant van het podium. Het licht gaat daar aan)*

Raf: Dat is een goed gedacht! *(Wandelt zonder twijfel richting tafels en verschuift ze zodat iedereen er kan aanzitten. De rest volgt)*

Moeder: Maar niet te lang he, dat we op tijd zijn voor het eten straks. *(Iedereen gaat zitten)*

Vader: Gewoon één rondje. Ik trakteer. *(Hij neemt een bierkaartje dat op tafel ligt en een stylo uit de handtas van zijn vrouw)*

Moeder: Laura, wilt ge blijven eten? 't Zijn balletjes in tomatensaus?

Laura: Euh ja, graag. Als het niet stoort...

Robin: Dan zou mijn moeder het toch niet vragen? Ze kan echt superlekkere balletjes in tomatensaus maken.

Laura: *(Met een knipoog tegen de moeder)* 'k Had al een vermoeden dat u goed kon koken. Anders zouden uw 2 zonen niet zolang bij hotel mama willen blijven. *(De moeder glundert van het compliment)*

Vader: *(Wil de bestelling opnemen)* Wie wil er wat hebben?

Raf: Voor mij een pintje. *(De vader noteert)*

Robin: Een ice-tea voor mij. *(Tegen Laura)* Wat wilt gij?

Laura: Ja, een ice-tea is ook goed voor mij.

Vader: *(Tegen zijn vrouw. Is duidelijk goed gezind)* En wat mag ik voor mevrouw noteren?

Moeder: Een plat water is goed.

Vader: Ge kunt dit toch niet vieren met een plat water. Wilt ge geen "coupeke"? Ik pak er mij ook één.

Moeder: *(Fleurt op)* Een coupeke, dat is lang geleden. *(De vader noteert het en gaat af. Zogezegd de bestelling gaan halen aan de toog)*

Raf: *(Tegen zijn vader)* En breng zo'n potje nootjes mee. Of van die zoute koekjes.

Robin: Ik kan het nog altijd niet geloven. Belgisch kampioen... Raf jongen, ge gaat een pak werk bij krijgen. Nu gaat ge zeker een deftige sponsor kunnen overtuigen om op mijn T-shirt te staan. Ge zoudt eens moeten horen bij Telenet of zo. Die zijn gewoon van te sponsoren in de sport.

Raf: Of Red Bull. Dat zou een coole sponsor zijn. En uw startgeld gaan we ook een schoon duwtje naar boven geven. Voor kwaliteit gaan ze betalen. *(Vader komt terug op met een dienbord met elk zijn drank op. Hij zet het op tafel en iedereen neemt zijn drank)*

Robin: Zeg, Raf, wat denkt ge als ik uw percent verhoog naar 25%?

Raf: *(Glundert)* Meent ge dat? Merci champ. 25%, pffff, amai. Man, wij gaan samen de wereld veroveren! *(Raf pakt Robin zijn hoofd vast en wrijft op zijn haar. Ze doen wat onnozel met elkaar. De ouders genieten met volle teugen van de sfeer)*

Vader: *(Heft zijn glas op)* Santé iedereen, op onze kampioen!

Iedereen: Santé.

Laura: *(Tegen vader)* Bedankt voor de traktatie.

Raf: *(Staat recht met zijn pint in de hand. Roept richting "de toog")* Zeg, kunt ge wat ambiance muziek opzetten?

Robin: *(Is wat gegeneerd)* Allé Raf, zet u.

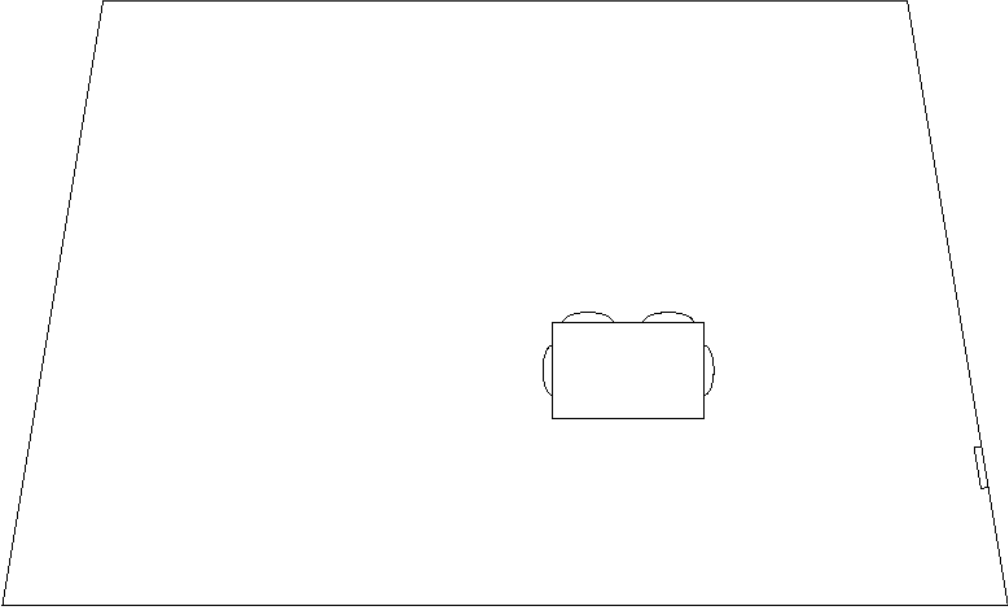
Raf: *(Doet met een beweging van zijn wijsvinger naar zijn oor teken richting "de toog" dat hij echt graag iets wil horen)* 't Mag toch een beetje feest zijn. *(We horen het lied "René Froger – Een eigen huis", ergens in het midden van de eerste strofe)*

Raf: Dat is nog een wijs liedje. *(Hij begint mee te zingen en gaat recht staan. Hij zal iedereen aanporren om mee te zingen)* “Voor een moot gebakken vis. En als ik morgen geen zin heb om te werken. Dan stel ik al het werk tot overmorgen uit. En als de kleuren van mijn huis me irriteren. Dan vraag ik of mijn buurman het vandaag nog overspuit.”

Iedereen: *(Robin heeft zijn gène achter zich gelaten en staat nu, aangepord door Raf, ook recht. Iedereen zingt samen het refrein mee. De ouders en Laura iets meer ingetogen, de broers uit volle borst)* “Een eigen huis een plek onder de zon. En altijd iemand in de buurt die van me houden kon. Toch wou ik dat ik net iets vaker. Iets vaker simpelweg gelukkig was. Oho...”

(Bij het herhaling van het refrein: langzame black-out. Eenmaal het donker is wordt er gestopt met zingen. De muziek kan nog kort doorspelen tot het begin van de volgende scene)

(Op het podium wordt een tafel met 4 stoelen gezet)

Zangoptreden

(Aan tafel zitten Robin, Tom en de journalist. De journalist heeft een dictafoon of gsm vóór hem liggen om het gesprek op te nemen. We komen midden in een dubbelinterview met de twee darters)

Tom: Op zich hebben we veel respect voor elkaar.

Robin: Ja, zeker. Het is soms meer de omgeving die ons wat wil opzetten tegen elkaar.

Tom: Ik heb wel 't gevoel dat er veel fair play is tussen ons. *(Robin knikt)*

Journalist: Jullie lijken wel bijna vrienden?

Robin: Pas op, van de moment dat ik voor dat bord sta, ga ik over lijken om te kunnen winnen. Allé, ik bedoel, zonder smerige truken te gebruiken of zo, maar ik heb zo een drang om de beste te zijn.

Journalist: Nochtans lijk je mij een rustige jongen.

Robin: Dat is ook zo. Tot ik voor dat bord sta.

Journalist: En jullie kennen elkaar blijkbaar al lang?

Tom: We wonen maar een paar straten van elkaar. En we hebben in dezelfde klas gezeten.

Robin: Dat is altijd goed gegaan tussen ons. Als we klein waren, zijn we nog een paar keer bij elkaar thuis geweest voor verjaardagsfeestjes, met andere klasgenootjes en zo.

Tom: *(Tegen Robin)* Eigenlijk was dat wel grappig als ik u voor de eerste keer zag op een darttornooi. *(Tegen journalist)* Ik had hem al een paar jaar niet meer gezien en plots bleek hij een goeie darter te zijn.

Journalist: *(Tegen Robin)* Ja, als ik goed ingelicht ben, zijt gij maar laat in de sport gerold.

Robin: Ja, dat is ook wel een speciaal verhaal. Ik heb eerst nog gebowld.

Tom: Echt competitie en zo?

Robin: Ja.

Tom: Zo grappig. Ik wist dat niet.

Robin: Ik kon dat wel nog redelijk, maar 'k was geen topper. Op een zaterdag had ik een tornooi in de sportdreef in Tielt-Wingene. Mijn broer kwam toen ook al altijd mee om te supporteren. En hij reed die dag: ik voelde mij niet 100% en wou nog wat slapen in de auto. We komen daar toe, stappen die zaal binnen en bleek dat er geen bowlingzaal was. Dat was gewoon een sporthal. Ge kunt het misschien al raden: we zaten in de sportdreef in Tielt-Winge, bij Leuven, in plaats van Tielt-Wingene in West-Vlaanderen. Mijnheer had hem vergist. Ik was natuurlijk kwaad op hem. Maar in de sporthal ging er juist een darttornooi beginnen. We hebben daar dan maar aan meegedaan.

Journalist: Hadden jullie dan dartpijlen bij?

Robin: We hebben reservepijlen mogen gebruiken van een andere speler. En ik werd daar dan vierde. Ik had nog nooit pijltjes in mijn handen gehad, dus 't was wel duidelijk dat ik daar aanleg voor had. Dat was echt een grappige dag. Ze moesten mij de spelregels nog uitleggen tijdens een wedstrijd. En zo ben ik een darter geworden, dankzij mijn broer eigenlijk.

Tom: Diene Raf is toch een speciaal manneke.

Journalist: En is ook uw manager he.

Robin: Ja. Dat ontlast mij toch van administratie. En 'k heb liever dat 't geld in de familie blijft, dan dat ik daar een vreemde voor moet inschakelen en betalen.

Tom: Maar vertrouwt gij hem? Ie komt toch ook altijd iets tegen.

Robin: *(Tegen de journalist)* Dat moet ge niet opnemen in uw artikel he. *(Tegen Tom)* Hij is soms wat impulsief of komt soms verkeerd over, maar ik ben zeker dat hij mij

altijd voor 200% gaat steunen. Niemand is perfect he. *(Een korte pauze)* 't Ging voor hem vroeger niet zo vlot op school. Hij heeft niet veel onderscheidingen gehaald, als ge verstaat wat ik bedoel. Hij heeft daarom nooit echt een goeie job gehad. Ook veel gepest geweest. En nu kan ik... *(Wordt onderbroken door zijn gsm die afgaat. Hij kijkt naar het scherm)* 't Is mijn vriendin. Momentje. *(Hij neemt op)* Ja, dag schat... 'k Denk dat het hier bijna gedaan is... Maar 'k ga zeker op tijd zijn. Kijk, 'k ga subiet vertrekken... Ah ja, ok. 'k Zal zien wat ik nog vind... Gewoon rustig blijven, schat. Zijt ge al eens op het podium geweest?... En hoe was de soundcheck?... Weet ge wat mijn pa ook altijd zegt: beeld u in dat ge op een bergtop staat, met een staalblauwe zomer hemel boven u en een prachtig uitzicht rondom u. Voel de rust van zo'n moment en het gevoel van controle. Ge gaat dat zo goed doen, straks... Ja, tot strakjes. Dag schat. *(Legt de gsm toe)* Weten jullie waar ik nog keelpastilles kan vinden? Mijn vriendin heeft straks haar eerste groot zangoptreden en ze voelt haar keel een beetje.

Tom: De Colruyt is normaal tot redelijk laat open. Daar gaat ge wel iets vinden denk ik. Van die Ricola muntjes of zo.

Robin: Ah ja, misschien wel. *(Tegen journalist)* Is het goed om af te ronden?

Journalist: Ja ja. 'k Denk dat ik meer dan genoeg heb voor mijn dubbelinterview. Heren, dikke merci om dit te doen. En veel succes nog alle twee in de komende tornooien. *(Iedereen staat recht en geeft elkaar een hand. Ze wandelen op het gemak samen weg)*

Robin: *(Tegen Tom)* Hoe is het met uw kwalificatie voor het EK?

Tom: Volgend weekend doe 'k mee aan dat tornooi in Eeklo. Als ik de halve finale haal, ben ik normaal ook geselecteerd.

Robin: Allé, wie weet zien we elkaar dan in Antwerpen. Zou wel cool zijn om met een paar Belgen aan de start te staan van een EK in eigen land. *(Robin zijn gsm gaat. Hij blijft staan en neemt zijn gsm. Hij zwaait de anderen uit, die verder wandelen en af*

gaan. Robin neemt op) Ja Raf, zeg een keer... (Wordt nerveus) Maar komaan, ik moet nu naar dat optreden van Laura vertrekken. Wat hebt gij weer uitgestoken misschien?... En waar zit gij ergens?... Maar ik kan nu toch niet meer naar Brússel gaan? Ik mis dan Laura haar optreden. Echt man, ge gaat iemand anders moeten zoeken. Wat is dat eigenlijk met u?!... (Zucht heel diep. Hij twijfelt heel hard) Raf, wat doet gij mij aan? Man toch, ik ga dat nooit kunnen uitleggen aan Laura... (Zucht eens diep en is dan kort) Ok, 'k kom af. (Hij legt toe en smijt net niet zijn gsm tegen de grond) Godverdomme he. Die gaat daar niet mee kunnen lachen... (Er volgen nog een paar scheldwoorden terwijl hij ijsbeert. Hij pakt zijn gsm en belt) Ja Raf jongen, ik kan dat hier echt niet maken. Ik moet naar dat optreden gaan. Sorry , maar ge gaat een andere oplossing moeten zoeken... Hoe? En wie houdt er u daar vast?... (Verandert van toon en klinkt bezorgd) Raf, Raf, kalm jongen. Euh 't is goed, 'k ga komen. (Hij legt toe) Miljaarde, wat heeft hij gedaan?! (Hij zucht diep. We zien hem hard twijfelen. Uiteindelijk neemt hij toch zijn gsm en belt) Ah dag schat, ik ben het hier. Zeg, ik heb een klein probleempje. Ja, euh, er is iets tussengekomen...

(Er is een black-out, net lang genoeg zodat Robin kan afgaan en Raf, Dimitri en Dave aan de tafel kunnen zitten. Het licht gaat weer aan. Robin komt op aan de linkerkant van het podium. Dimitri gaat hem halen en begeleidt hem naar de tafel)

Robin: *(Ziet Raf beteuterd zitten)* Wat is er hier allemaal gebeurd?

Dimitri: Uw broer heeft willen meedoen met de grote jongens.

Raf: Robin, 'k ben blij dat ik u zie. Ik heb wat teveel ingezet met te pokeren. 'k Zit met schulden bij die mannen.

Dave: 120.000 euro om precies te zijn.

Robin: Wablief?! Waar zit gij met uw verstand? Hoe kunt ge nu 120.000 euro inzetten?

Raf: ‘k Was echt heel de avond goed bezig. En op ‘t einde lukte het plots niet meer. Ik moest dan denken aan u: “Niet opgeven. Tegenslagen zijn gemaakt om te overwinnen.” Maar ‘t ging van kwaad naar erger.

Robin: Gij dwazen aap. En wat moet ik nu doen? 120.000 euro uit mijn hoed toveren?

Dimitri: Uw broer heeft verteld dat gij dart en binnen een paar maand meedoet aan een Europees kampioenschap. Blijkbaar valt daar redelijk wat prijzengeld te rapen. We gaan dat hier simpel regelen: gij wint dat spel, geeft ons het prijzengeld en we staan effen.

Robin: Maar ik ben daar totaal geen favoriet. Het is mijn eerste EK.

Dave: Ah, uw best doen, he manneke.

Robin: Gasten, doe niet belachelijk.

Dave: *(Doet zijn arm rond Raf zijn keel, in een wurggreep)* Wablief? Doen wij belachelijk?

Robin: *(Wil rechtstaan, maar wordt tegengehouden door Dimitri)* Laat hem los.

Dimitri: We hebben hem de vorige keer er mee laten weggkomen, maar geen twee keer. Hij wist goed genoeg waar hij mee bezig was.

Robin: Ok, ok. Laat hem los. ‘t Is goed, ik ga proberen die titel te pakken.

Dave: *(Heeft nog steeds Raf bij de keel vast)* Ik zou liever horen: ik gá de titel pakken.

Robin: Ik ga de titel pakken. Nu goed? Kom, laat hem alsjeblief los. *(Dave lost Raf, die naar adem hapt)*

Dimitri: Ben blij dat we zo goed overeen komen. Allé, trap het af, losers. *(Robin en Raf staan recht en gaan naar de linkerkant van het podium)* En geen spelletjes he. *(Het licht dooft uit op het deel van het podium waar de tafel staat. Dimitri en Dave gaan af)*

Robin: Hoe durft gij mij dat aandoen? Beseft gij wel in wat voor een moeilijk parket dat ge mij brengt? Ik heb misschien 1% kans dat ik Europees kampioen word!

Raf: Ik geloof in u. Met al uw talent. Nafi Thiam won ook alle grote kampioenschappen bij haar eerste deelname. Neem daar een voorbeeld aan.

Robin: Gij hebt gemakkelijk praten. Ík moet wel die pijlen gooien he. Echt, gij dwazen aap. Hoe kunt ge nu zoveel schulden hebben? 120.000 euro! En van die keer dat ge tussen de velden lag, had dat ook iets te maken met die gasten?

Raf: *(Aarzelend)* Ja, 'k had dan ook meer verloren met pokeren dan dat ik bijhad. Ze hebben mij dan, ja, ge weet wel...

Robin: En mijnheer wou vandaag nog eens zijn grenzen aftasten?! Kijk he Raf: we gaan dat hier proberen oplossen. Maar dat is goed voor één keer. Gij belooft mij dat ge nooit meer gaat pokeren. Nooit meer!

Raf: *(Hij knikt. Korte stilte)* En strippoker?

Robin: *(Geeft hem een lap op zijn haar)* Ik meen het he. *(Korte stilte)* En hoe ga ik dat straks moeten uitleggen aan Laura?

Raf: Kunt ge anders weer niet zeggen dat ik weer pech heb gehad met de auto?

Robin: Gast! Vergeet het. Ik ga gewoon zeggen wat er gebeurd is. Ik ben dat beu om u altijd bij iedereen te moeten verdedigen. Ze gaat al kwaad genoeg zijn.

Raf: Maar ze gaat toch nóg zingen?

Robin: Dat was haar eerste grote optreden. Ze heeft hier maanden voor gerepeteerd. Maar den dezen zal het hier wel allemaal oplossen. Bon, ik ga haar gaan halen. *(Droog)* Gij geraakt thuis?

Raf: *(Hij wijst)* Mijn auto staat ginder. Broer, merci om mij te helpen, echt waar.

Robin: *(Zucht diep)* Ja. Recht naar huis he. *(Raf gaat af. Robin wrijft met zijn hand over zijn voorhoofd)* Man man man. *(Hij kijkt op zijn horloge of gsm)* Tegen dat ik daar

ga zijn, gaat die al lang gedaan hebben met haar optreden... (*Robin gaat ook af, maar in een andere richting dan Raf. Er volgt een zo kort mogelijk black-out. Net lang genoeg om de tafel en stoelen te verwijderen en dat Laura kan opkomen. Het licht gaat weer aan. Robin komt op en gaat richting Laura*) Sorry, sorry, echt sorry. Mijn broer zat zo zwaar in de miserie. Ik kon niet anders dan hem te gaan helpen. (*Laura stapt langs Robin, zonder naar hem te kijken*) Had het niet zo belangrijk geweest, ik zou er nooit naartoe gegaan zijn.

Laura: (*Sarcastisch*) Had hij weer platte band?

Robin: (*Hij doet haar halt houden*) Nee. Hij had hem blijkbaar zwaar in de schulden gewerkt met pokersen en die gasten lachten er niet mee. Ze hielden hem daar vast. Maar 't is de allerlaatste keer geweest dat ik hem uit de miserie ben gaan halen. En hoe is het bij u geweest? Is het goed gegaan? (*Laura zwijgt*) Ik voel mij zo ambetant. (*Stilte*) Schatje, 'k kan er toch ook niet aan doen. Ik kon mijn broer toch niet in de steek laten.

Laura: Hoe dwaas kunt ge zijn van geld te verspelen dat ge niet hebt?

Robin: Ik weet het. Ik heb het hem daarjuist al goed gezegd. 'k Ben ook echt kwaad op hem.

Laura: Ge hebt het nu toch ook door dat dat het slechtste idee ooit is dat hij uw manager is en dat ge beter iemand anders zou pakken?

Robin: (*Stilletjes*) Dat is niet zo'n gemakkelijke beslissing.

Laura: Wanneer gaat gij beseffen dat hij daar niet capabel voor is. Het enigste waar hij goed in is, is u in miserie brengen.

Robin: 't Is wel mijn broer he. En 't is dankzij hem dat ik beginnen darten ben.

Laura: Door een stommitheit van hem bedoelt ge. Hoe kunt gij nu zo blind blijven? Robin, ik kan het niet meer aan. Ik kan er gewoon níet meer tegen. Kijk, 't is te kiezen: Raf of mij! (*Robin kijkt haar aan*) Ik meen het: het is hem of ik.

Robin: Ik kan hier nu toch niet...

Laura: (*Onderbreekt hem*) Dat gij daar nog over twijfelt. Echt waar! (*Ze stapt woedend weg van Robin*) Ik geraak wel thuis. Trekt uw plan met Raf.

Robin: Maar Laura, wacht een keer.

Laura: (*Net voor ze af gaat*) En ik was uwe zogezegde “grote alles”.

Robin: Maar allé?! En onze plannen voor samen te wonen? Laura!

Black-out

PAUZE

Dit is de online downloadbare versie van Champ met enkel het eerste deel.

Het volledige script kan u aanvragen via info@pierretahon.be.